

Finansudvalget (FIU)
Christiansborg

Finansministeren

2. marts 2010

Svar på Finansudvalgets (FIU) spørgsmål nr. 73 af 25. februar 2010 (Alm. del - § 7).

Spørgsmål:

Idet der henvises til samråd om FIU § alm. del. Samrådsspørgsmål E, der er aftalt til torsdag den 4. marts 2010 kl. 13.00-13.30, anmoder udvalget om et notat til brug for forberedelsen af samrådet.

Svar:

Til forberedelse af samrådet i Folketingets Finansudvalg den 4. marts 2010 fremsendes baggrundsnotat om følgende:

1. Finansieringen af en ny klimaaf tale, jf. beslutning på EU-topmødet den 29.-30. oktober 2009
2. Timingen af finansiel exitstrategi i EU
3. EU's og Danmarks medvirken i forhold til IMF's oplæg til G20-mødet den 26.-27. juni 2010.

Finansieringen af en ny klimaaf tale

Det fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råd (DER) d. 29.-30. oktober 2009, at international klimafinansiering vil indgå som et af flere væsentlige elementer i en international klimaaf tale. I forbindelse med, at der opnås en af tale, som også indeholder passende reduktionsindsatser fra udviklingslandenes side, og at indsatserne underlægges måling, rapportering og verifikation fremhæves det i konklusionerne fra DER, at et centralt element er at nå til enighed om en gradvis, men markant stigning i de offentlige og private finansielle strømme for at hjælpe udviklingslandene med at gennemføre de ambitiøse reduktions- og tilpasningsstrategier.

Af Københavnsaftalen fremgår det, at ikke-anneks 1 lande vil gennemføre reduktionsindsatser. Indsatserne skal rapporteres nationalt og være genstand for national måling, rapportering og verifikation. De industrialiserede lande forpligter sig i Københavnsaftalen til at tilvejebringe op imod 30 mia. USD i opstartsfinansiering for perioden 2010-12. Det fremgår videre af Københavnsaftalen, at det er målet, at de industrialiserede lande skal mobilisere 100 mia. USD pr. år i 2020 i forbindelse med, at udviklingslandene gennemfører meningsfulde reduktionsindsatser.

I Københavnsaftalen opstilles således i overensstemmelse med DER-konklusionerne et finansieringsmål for 2020 for en gradvis, men markant stigning i international klimafinansiering med henblik på at understøtte de indsatser som udviklingslandene gennemfører, måler, rapporterer og verificerer.

I lyset af en international klimaaf tale, som indeholder de ovennævnte elementer, fremgår det af DER-konklusionerne, at DER noterer sig Kommissionens skøn for et globalt niveau for finansiering på 5 – 7 mia. euro om året i de første tre år efter indgåelsen af en klimaaf tale. Københavnsaftalens ordlyd om tilvejebringelse af 30 mia. USD i opstartsfinansiering for perioden 2010-12 vurderes at flugte med DER's konklusioner. Det fremgår endvidere af DER-konklusionerne, at alle lande undtagen de mindst udviklede bør bidrage til den internationale offentlige finansiering og at EU er villig til at påtage sig sin rimelige andel af den internationale klimafinansiering under forudsætning af sammenlignelige bidrag fra andre nøgleaktører.

Jf. DER's konklusioner fra den 10.-11. december 2009 har EU erklæret sig parat til at bidrage med 7,2 mia. euro i opstartsfinansiering for perioden 2010-12.

Det fremgår videre af konklusionerne fra DER fra d. 29.-30. oktober 2009, at de samlede nettoomkostninger til reduktionsindsatser og tilpasning i udviklingslandene skønnes at udgøre ca. 100 mia. euro om året i 2020. Nettoomkostningerne skal finansieres af en kombination af landenes egen indsats, det internationale CO₂-marked og internationale offentlige midler.

Det fremgår videre af DER-konklusionerne, at det samlede niveau for international offentlig støtte, der skal understøtte de indsatser som gennemføres, måles, rapporteres og verificeres i udviklingslandene, skønnes at ligge et sted mellem 22 og 50 mia. euro om året inden udgangen af 2020 og at alle lande, undtagen de mindst udviklede, bør bidrage til den internationale offentlige finansiering. Dette skal ske på grundlag af en samlet global fordelingsnøgle, der er baseret på emissionsniveauer og BNP, så både ansvaret for de globale emissioner og evnen til at betale bliver afspejlet. Emissionsniveauer skal ifølge DER-konklusionerne tillægges betydelig vægt og bør øges med tiden for at tage hensyn til tilpasninger af økonomierne. Den offentlige internationale klimafinansiering forudsætter endvidere udviklingen af governance-strukturer samt konkrete og ambitiøse reduktioner og lav-emissions vækstplaner.

For så vidt angår privat finansiering lægger DER-konklusionerne op til, at dette skal kanaliseres via et bredt dækkende karbonmarked baseret på robuste kvote-handelssystemer i de industrialiserede lande samt et reformeret CDM- og sektor-baseret kreditsystem i udviklingslandene.

Det bemærkes, at Københavnsaftalens langsigtede finansieringsmål ikke direkte kan sammenlignes med EU's skøn på 100 mia. euro, idet sidstnævnte er et nettoomkostningsskøn, som inkluderer udviklingslandenes egen indsats, overførsler via

karbonmarkedet samt internationale offentlige midler, hvor alle lande undtaget de fattigste forudsættes at bidrage.

Af Københavnsaftalen fremgår, at de 100 mia. USD skal mobiliseres ved hjælp af en flerhed af kilder, deriblandt offentlige, private, bilaterale og multilaterale samt alternative finansieringskilder. Man nævner ikke med Københavnsaftalen til enighed om en konkret fordeling mellem kilderne, ligesom en global fordelingsnøgle for så vidt angår den offentlige finansiering jf. den af DER skitserede, ikke indgår i aftalen.

Endeligt fremgår det af DER-konklusionerne fra 29.-30. oktober 2009, at man støtter etableringen af et højniveauforum, som skal give et overblik over internationale klimafinansieringskilder. Af Københavnsaftalen fremgår, at der skal nedsættes et sådant højniveau panel for klimafinansiering, som skal analysere potentielle finansieringskilder, herunder alternative kilder. FN's generalsekretær har inspireret af Københavnsaftalen taget initiativ til af et højniveaupanel.

International klimafinansiering er på dagsordenen for ECOFIN-mødet d. 16. marts. Det forventes, at ECOFIN vil byde Københavnsaftalen velkommen, idet aftalens ordlyd og forpligtelser vedrørende opstartsfinansiering og international klimafinansiering på det mellemlange sigt, samt behov for måling, rapportering og verificering (MRV), lav-emissions udviklingsstrategier, nationale reduktionsindsatser (NAMA), brugen af markedsmekanismer og påbegyndelse af en proces, der skal skabe grundlag for etableringen af Copenhagen Green Fund ventes understreget. Rådskonklusionerne ventes at byde det velkommen, at FN's generalsekretær har nedsat et højniveaupanel vedrørende klimafinansiering og udtrykke interesse i, at panelet snarest muligt rapporterer om dets arbejde.

Regeringen kan støtte rådskonklusioner på linje med de ovenfor skitserede idet man fra dansk side vil arbejde aktivt for at EU bidrager til udmøntningen af Københavnsaftalen, herunder at opstartsfinansiering mobiliseres og implementeres hurtigst muligt og at EU generelt støtter de internationale klimaforhandlinger, herunder vedrørende international klimafinansiering.

Timing af finansiel exitstrategi i EU

Som led i krisen har de fleste EU-lande etableret en række støtteordninger til den finansielle sektor i form af garantier, rekapitaliseringer og – i enkelte lande – opkøb af dårlige aktiver. Selvom sektorens problemer ikke er overstået og støtteordningerne derfor ikke kan afskaffes nu, er der en fælles forståelse af at håndteringen af de udfordringer, som vil opstå i forbindelse med afviklingen af ordningerne, herunder i forhold til timing og koordinering på tværs af landene skal forberedes i god tid. ECOFIN havde således i november 2009 en første overordnet drøftelse af en række generelle principper for exitstrategierne, og traf på den baggrund nogle overordnede konklusioner herom i december 2009.

Der er enighed om, at den nærmere timing af den faktiske exit vil skulle baseres på en række forskellige indikatorer, herunder makroøkonomisk og finansiel stabilitet, og at exit ikke nødvendigvis skal ske samtidigt i alle lande, men være afhængig af landenes specifikke forhold og indretningen af de konkrete ordninger i de enkelte lande. Udfasningen af finansielle støtteordninger vil skulle koordineres mellem EU-landene bl.a. gennem udveksling af oplysninger om exitstrategierne på et tidligt tidspunkt. Der er endvidere enighed om, at garantiordningerne bør tilbagerulles før rekapitaliseringsordningerne og opkøb af dårlige aktiver, og at der bør arbejdes videre med at styrke bankernes incitamenters til at træde ud af ordningerne, når de kan klare sig uden, hvilket allerede er indbygget i visse ordninger.

ECOFIN har i sine konklusioner i december desuden understreget betydningen af, at medlemslandene understøtter incitamenterne til at bankerne fortsætter afviklingen af dårlige aktiver, og har opfordret den europæiske banktilsynskomite (CEBS) til regelmæssigt at gennemføre stress-tests af bankernes balancer, herunder med henblik på at belyse bankernes afhængighed af offentlig støtte, og tilgængelighed af kapital til udlån i forbindelse med afvikling af støtteordningerne.

Konklusionerne opfordrede den økonomiske og finansielle komité (EFC) og Kommissionen til at arbejde videre med principperne og modaliteterne for udfasning af garantierne og de øvrige finansielle støtteordninger samt at rapportere tilbage til ECOFIN herom så snart som muligt og med regelmæssige mellemrum.

Drøftelserne på EU-niveau af finansielle exitstrategier og koordineringen heraf forventes at fortsætte i de kommende måneder i takt med udviklingen i de konkrete overvejelser om udfasning af ordningerne i de enkelte lande. Spørgsmålet ventes drøftet igen næste gang på ECOFIN den 16. marts.

Regeringen støtter en gensidig informationsudveksling og koordinering af exitstrategier fra EU-landenes finansielle støtteordninger afpasset de nærmere omstændigheder og indretningen af de konkrete ordninger i de enkelte lande, herunder med fokus på at tilbagerulle de mest forvridende finansielle støtteordninger først.

EU's og Danmarks medvirken i forhold til IMF's oplæg til G20-mødet den 26.-27. juni 2010

G20 nåede på stats- og regeringschefmødet i Pittsburgh i september 2009 til enighed om lanceringen af et såkaldt "Framework for Strong, Sustainable, and Balanced Growth". Formålet hermed er at styrke koordineringen og overvågningen af G20-landenes økonomiske politikker, herunder vurdere om landenes finans-, penge-, handels- og strukturpolitikker er i overensstemmelse med målet om et balanceret vækstforløb. Efterfølgende har G20 finansministrene i november 2009 iværksat en fælles evalueringsproces (G20 Mutual Assessment Process, MAP).

Processen indebærer, at G20-landene inden februar 2010 informerer IMF om nationale og regionale rammer for og forventninger til de økonomiske politikker. Inden april 2010 gennemfører G20 første evaluering af landenes politikker på baggrund af IMF's foreløbige analyser. Inden juni 2010 leverer G20 finansministrene på baggrund af IMF's anbefalinger en række økonomisk-politiske anbefalinger til G20 stats- og regeringscheferne. Frem mod november 2010 evaluerer G20 den gennemførte overvågning og de økonomisk-politiske anbefalinger mhp. eventuelle forbedringer og konkretiseringer heraf.

IMF har i lyset af sin økonomisk-analytiske ekspertise og globale overvågning fået en central opgave i forhold til indsamlingen af informationer fra G20-landene og gennemførelsen af de tekniske analyser af landenes forskellige udgangspunkter samt økonomisk-politiske initiativer og planer. Desuden vil IMF's rolle frem mod G20 stats- og regeringschefmøderne i juni og november 2010 bestå i at levere politikanbefalinger til G20-landene på baggrund af de gennemførte analyser.

EU-landene har bidraget til G20's evalueringsproces med fælles input fra EU og euroområdet, som på finansministerniveau er repræsenteret i G20 af det roterende EU-formandskabsland. Det fælles bidrag, som blev leveret medio februar er baseret på Kommissionens seneste skøn og på medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer. Desuden vil de seks EU-lande, der er selvstændige medlemmer af G20, levere egne inputs til IMF's analyser.

Givet det begrænsede kendskab blandt de øvrige G20-lande til de økonomisk-politiske rammer i EU, herunder især for så vidt angår euroområdets fælles pengepolitik og de finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten, er der i det EU-fælles bidrag bl.a. lagt vægt på beskrivelsen af disse rammer og regler. Således har man fra EU's side især lagt vægt på de allerede vedtagne henstillinger til en række EU-lande med angivelse af de konkrete konsolideringskrav og tidsfrister for korrektion af de uforholdsmæssigt store underskud på de offentlige finanser.

Fra EU's side har man endvidere signaleret, at et øget G20-samarbejde på det økonomisk-politiske område generelt er positivt, herunder for så vidt angår koordinering af finanspolitiske exitstrategier, men at det øgede G20-samarbejde ikke må afstedkomme aftaler eller politikanbefalinger til de europæiske G20-lande, der ikke er i overensstemmelse med de EU-beslutninger, der er truffet på basis af Stabilitets- og Vækstpagten.

Dansk indflydelse i G20, herunder på den fælles evalueringsproces, er relativt begrænset, da Danmark ikke er selvstændigt repræsenteret i G20. Det fælles EU- og euroområdebidrag er imidlertid blevet koordineret blandt alle EU-landene, og det er praksis, at der forud for G20-møderne er EU-koordination af de fælles EU-holdninger, som formandskabet repræsenterer på G20-møderne. Det forventes også at være tilfældet forud for G20-mødet i juni.

Fra dansk side støttes generelt styrkelsen af det internationale økonomisk-politiske samarbejde og overvågningen af globale ubalancer, og G20-landenes fælles evalueringssproces er et skridt i den rigtige retning. I lyset af, at Danmark ikke er selvstændigt medlem af G20, er det imidlertid vigtigt, at det udvidede samarbejde mellem G20-landene ikke sker på bekostning af diskussioner af IMF's formelle multilaterale overvågning, herunder af G20-landene, men supplerer og styrker denne.

Samtidig er det set fra en EU-vinkel vigtigt, at G20-landenes koordinering og overvågning af især finanspolitiske exitstrategier og tiltag tager hensyn til de finanspolitiske rammer i EU, herunder Stabilitets- og Vækstpagten.

I forhold til IMF's analytiske bidrag til G20's evalueringssproces lægges der fra dansk side vægt på, at analyser og anbefalinger fra IMF-staben kommer hele IMF-medlemskredsen til gavn. Analyserne bør i videst muligt omfang indarbejdes i IMF's eksisterende overvågningsarbejde via de årlige Artikel IV-overvågninger af IMF-medlemslandene, i overvågningen af verdensøkonomien og af den globale finansielle stabilitet.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen